

A roli, kotruž běchu dracžowszy panojo a knježa sworacž dyrbjeli, narjeknychu ludžo: „Banška rola“.

* * *

Wot teho czaŕa ŕem bě Lubin haŕle woprawdžity kral, haj, to niž jenož ſ mjenom, ale tež w dobrych ſkutkach, fajkež praweho krala debja. Schtož mějesche něšto ſkoržicž, mějesche tež wotewrjenu pſchiſtup k njemu, byrnjež tež robocžan był.

Šsudnym knjeſam ŕo njedowěrjo, ŕudžesche wón ſ runej měru wſchittich ŕam.

Schtož bě krajnych dawkow trěbne a nuſne, dyrbjesche lud wě ŕo dawacž. Ale dawkidawanje k wuformjenju brjuchatych a hordnych panow mějesche ſ zyla tónž.

Kowarja, kiž bě jemu tehdy wocži wotewrił, ŕebi wón na hród wſa. „Wot nětka ŕy jenož ſa mnje kowař. Kowaj jenož moje konje a ſhotuj mi dobru brón.“

Lubinowe prawduhajenje mějesche tež ŕwoje ſczěhwfi.

Bjes džiwa, ſo ſ czěŕnoty wumoženi burſzy ludžo krala nětko na wutrobje noſchachu a pſche wſcho lubowachu.

Alle ſo podduſcheni knježa ſe ſlobami ſa tym džěchu, ŕo na podduſcherju wjecžicž a jeho ſakłócž, tež žadyn džiwo njeje.

Kral njebě ŕebi nihdže wjazy žiwjenja wěſty. Teho dla jemu wuſchifny kowař ſtrójne woblecženje ſczini. To bě ſe želeſa, ſ wjele tyŕaz wócžkow wudžěłane, a tola tał hibacžne kaž wołmjana ŕuknja.

Pſches tón khabat žadyn kałacž abo mjecž njemóžesche. To bě jemu wobora a wěſty ſchit pſched mordařſkej ruku.

S teho pſchińdže, ſo ŕu jeho želeſneho krala mjenowali.

A mjeno „Želeſny kral“ je w rtnych powědancžkach a ſtawisnařſkich knihach hačž do dženŕniſcheho dnja woſtało.

Widženja w nowolětnej nožy.

W ŕwojim czaŕu běſche bohabojaſny muž. Tón ŕedžesche něhdy wjecžor Sylveſtra, to reka: poŕledni wjecžor ſtareho lěta, ŕamlutki pſchi malej lampje. Pſched ŕobu na blidže mějesche ſpěwařſke ležo, a ſpěwaſche ſ nich ſ nutrym hložom kherluſch: To ſtare lěto ſaſchło je; my, Deſom Khryſcheče, kwal'my cže.